

CONTROLE

Dinsdag weer het ziekenhuis bezocht, had een afspraak op woensdag maar kon met een telefoontje het een dag naar voren plaatsen, geen enkel probleem hier. Binnen een uur zijn ook al je bloeduitslagen bekend, je kunt dan ondertussen je ontbijtje nemen wat je daarvoor niet mocht hebben, en dan wacht de dokter je al weer op. Aon en Tani begeleiden me als twee trouwe hondjes en wijken niet van mijn zijde, want dan kunnen zij ook gratis drankjes en fruit krijgen. Het is al bijna een tweewekelijkse traditie, daarna gaan we boodschappen doen in de stad, drinken bij Starbucks een cappuccino en brengen ze me naar huis zodat ik aan mijn siësta kan beginnen.

Zelf vond ik mijn bloeddruk nu Prachtig. De dokter dacht daar anders over. Mijn bloedsuikers gaan omlaag, (gelukkig kan ik dat zelf controleren). Prachtige pillen gekregen in allerlei kleuren, prachtige bloemen hebben ze ook in dat ziekenhuis (foto, geen nepbloemen), prachtige verpleegstertjes, zelfs de dokter is een beauty, maar haar rekeningen zijn ook prachtig gepeperd. De afspraak voor weer over twee weken heb ik meteen verschoven omdat ik op reis naar mijn broer ga, volgende week, en die van over drie weken ga ik afbellen. Want ik voel me goed, beter dan ooit en ik vind het wel goed zo.

Wat deze keer wel anders was: Bij aankomst werd de auto van Aon, met een spiegel aan een steel aan de onderzijde gecontroleerd. (Er is momenteel toch wel veel bedreiging dus controle, in het zuiden zijn verschillende bomaanslagen geweest met veel doden, als je een

winkelcentrum inloopt moet je soms je tas bij binnenkomst openen om te laten controleren op wapens, munitie e.d.)

Ons appartement is heerlijk om buiten te zitten, op het balkon zowel overdag als 's-avonds. Echt heerlijk, nu zit ons balkon elke avond voor of na het eten (of tijdens) wel vol met wat kennissen, burens of vrienden, maar dat wordt me te druk en zal wel wat aflopen, want het is wel heerlijk romantisch om daar samen te zitten met een aromalichtje of geurkaarsje en wat waxinelichtjes en een glaasje wijn, samen over de balkonrand hangen over de zee te kijken en zachtjes in slaap gewiegd worden door de ruisende golfjes, heerlijk.

Wim en Paulien zijn weer terug uit Cambodja en dat is weer gezellig met een groepje aan het strand 's-avonds eten. Ik ben inmiddels ook maar op de garnalen overgegaan.

Leen heeft vlak na zonsondergang een vlucht vleermuizen gezien, die 's-avonds langs ons balkon vlogen.

We zien ook veel zwaluwen op deze hoogte.

Ik heb een roofvogel gezien die de jonge aapjes probeerde te grijpen op Monkey-eiland, de grote moeder-apen werden er erg opgewonden van.

Woensdag heb ik echt een superdag gehad. Met Loran (Amerikaanse), Ute (Duitse), Yoka (Nederlandse) en Theo Helman (die ik al wat langer ken en een speedboot blijkt te bezitten) en zijn neef Theodore. We zijn de zee op geweest, aan land gegaan bij het apeneiland (dat mag dus niet) en nog een idyllisch eilandje tot we door de Navy werden weggestuurd. Tijdens

het snorkelen liet Theo me zien hoe je met een mes een zee-egel op de bodem kunt openen en dan komen er allemaal kleine visjes op af. Tjonge wat hebben sommige enorme lange stekels, ik denk wel zo'n 10 cm. en dan een hele bodem vol, daarna naar het leukste (very basic) strandje van Sattahip gevaren, daar een lunch klaargemaakt onder een afdakje, even wat gezwommen, gedoezeld, gelezen. Ook kwamen we een soort van zeester tegen met 9 tentakels, best bijzonder geloof ik, nadat ik hem of haar gefotografeerd had, hebben we hem in zee teruggeworpen, anders hadden de Russen hem denk ik dood laten gaan, die spelen er liever mee dan er naar te kijken.

Daarna zijn we wezen waterskiën, echt waar, het waren de jaren zestig toen ik het heb geleerd, ik dacht dit is misschien wel de laatste keer dat ik het nog kan proberen, ik ben trots op mezelf dat ik het nog geprobeerd heb, ik had van tevoren gezegd, ik doe drie startpogingen dan stop ik. Loran heeft het vroeger ook veel gedaan, ze is van mijn leeftijd, maar wel veel sterker en het lukte haar nog geweldig, daarna ik; sorry het is me niet gelukt goed omhoog te komen, mijn ski's waren te wijd, glipten uit, mijn rechterarm nog niet sterk genoeg (na de laatste operatie is tenslotte pas 5 maanden terug) maar toch vond ik het geweldig om te doen en geen spatje last van mijn rug, niet eens een flinke spierpijn de volgende dag.

Daarna heeft Yoka het ook geprobeerd, maar die had het nog nooit gedaan, dus dat ging echt niet. Maar we hebben wel enorm veel lol gehad, vier babbelgrage vrouwen met twee rustige heren, je had die gezichten moeten zien van die mannen toen we aan boord stapten met onze bagage (waar dus echt geen plaats voor was) alsof we een week gingen kamperen! Maar het meeste hebben we opgegeten en gedronken. Ik had echt inkopen gedaan, speciaal voor de picknicklunch en Loran had ook haar best gedaan met ijsblokken en hard gekookte eieren, drankjes enz. De mannen hadden ook een leuke dag gehad en uiteindelijk heeft Theo ons tot

voor ons appartement afgezet en konden we zo het zand en zout afdouchen bij het zwembad en daarna boven bij mij bijkomen met een drankje, waar Leen en Ronnie ons al vanaf het balkon toezwaaiden toen we op zee kwamen aanvaren.

